

Corydalis solida

Skrevet av Magnar Aspaker

onsdag 26. september 2007 10:12 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:22

Corydalis solida er en lerkespore som vokser naturlig over et stort område, fra østlige deler av det sentrale Sverige, over Gotland til Sør-Finland og østover til Ural og enda litt forbi fjellene; sørover i Sentral-Europa til Hellas, Nord-Italia og Nord-Spania. I vestlige deler av Europa er den bare kjent forvillet fra hager. Med et så stort utbredelsesområde, er det ikke merkelig at arten er svært variabel, både når det gjelder fasong og blomsterfarge.

Arten er delt opp i fire underarter, subspecies på latin og forkortet ssp, og disse underartene er igjen delt inn i flere varianter. I tillegg finnes det en hel del kultivarer, også kalt navnesorter.

Størrelsen på planten kan variere fra 10 til 25 cm i naturen. I god hagejord kan enkelte varianter bli opptil 35 cm. Når det gjelder farge kan man nesten bruke det forslitte uttrykket «alle regnbuens farger», for *C. solida* finnes i nyanser av rødt, fra ganske skarp rød til lys rosa, i mange lillatoner, noen ganger nesten blått, i lysere og mørkere gult og helt rent kvitt. Her er det bare å velge den fargen man liker best.

Corydalis solida

Skrevet av Magnar Aspaker

onsdag 26. september 2007 10:12 - Sist oppdatert onsdag 01. april 2009 00:22

Corydalis solida kommer opp tidlig om våren, så snart snøen er borte. Stenglene skyter fra rotknollene som har overvintret i jorda. I naturen er dette en skogbunnsplante som vil ha blomstringen unnagjort før trærne har fått for mye lauv som kan skygge for lyset. Hos meg foregår blomstringen fra midten av april og utover første halvdel av mai, alt etter hvor tidlig snøen går. De forskjellige variantene blomstrer også til litt forskjellig tid, og dermed kan man beholde blomstringen lenger om man ikke har bare en type. Som mange andre lerkespore med rotknoller, visner C. solida ned ganske fort etter blomstring.

Et stykke ut i juni er de blanke, svarte frøene modne, da visner bladene, og du ser ikke mer til planten før neste vår igjen. Den selvsår seg en god del hvis man lar være å samle inn frøene. Dette er også den mest lettvinde måten å formere den på. Maur hjelper til med frøspredningen. Tørre frø som har vært lagret en stund er vanskelige å få til å spire. De trenger i alle fall en kuldeperiode før de eventuelt gror. Første året kommer det bare opp en tynn stengel med ett lite blad. Etter en tid visner bladet ned, men da har det dannet seg en liten knoll i jorda, og den kommer med nye blad neste år, og planten blomstrer etter 2-3 år. For meg ser det ut som om de fleste frøplantene får blomster som går i nyanser av lilla. Man kan også kjøpe knoller som man legger i jorda om høsten, Jeg har ikke oversikt over om slike knoller er i salg her i landet, men flere utenlandske firmaer har dem i sitt sortiment.

Corydalis solida trives godt i lett humusrik skogsjord som ikke tørker helt ut. Men jeg har også prøvd dem i grusbed med godt resultat. De ser ikke ut til å være så nøye på vokseplassen, bare de ikke tørker helt ut.. Mine planter står i full sol til halvskygge. De ser også ut til å være helt hardføre. Navnet C. solida henspiller på at rotknollen og nederste delen av stengelen er kompakt, ikke hul som hos mange andre arter av Corydalis. På norsk kalles planten hagelerkespore. Spore kommer av blomsterfasongen, men hvor lerka kommer inn i bildet er mer usikkert. Corydalis er ei slekt i Valmuefamilien (Papaveraceae) . Det fins over 300 arter, både ett- og flerårige, spredt i tempererte strøk på den nordlige halvkule.

[Tråden](#)